

HVOR KOMMER PIGMENTERNE FRA?

Blyhvidt var det mest anvendte hvide pigment i malerkunsten fra antikken til midten af 1800-tallet. Det er også blevet brugt som ansigtspudder i antikken og i 1700-tallet, på trods af dets giftige karakter. Pigmentet blev tidligere fremstillet ved at udsætte blyplader for eddikesyre og gødning som resulterer i dannelsen af blycarbonat – et fint hvidt pulver – på overfladen af pladerne, som blev skrabet af og blandet med et bindemiddel. Heldigvis ved vi i dag, hvor giftigt pigmentet er, og det bruges ikke længere til hverken maling eller kosmetik.

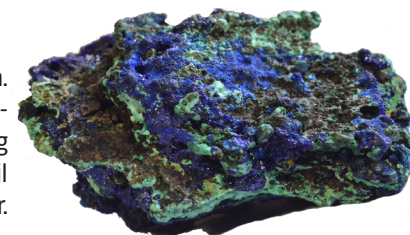

Armenisk cocheneille af Valhe Martirosyan.

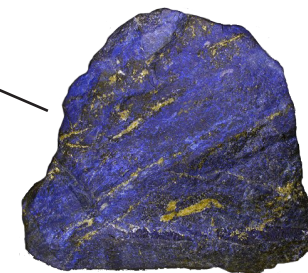

SMK Connect

Azurit er et blå pigment der har været anvendt siden antikken. Pigmentet var udbredt inden for maleriet i middelalderen og renæssancen og blev indtil midten af 1600-tallet primært udvundet i tyske og ungarske kobberminer. Pigmentet fremstilles ved at knuse mineralet til et fint pulver og rense det for urenheder.

Ultramarin er et intenst blå pigment, som historisk blev fremstillet af mineralet lapis lazuli, udvundet i Afghanistan. Fremstillingsmetoden, som krævede knusning, rensning og separation af de blå lazurit-krystaller fra urenheder, var omstændig og gjorde pigmentet dyrere end guld. I 1820'erne lykkedes det franske kemikere at fremstille kunstigt ultramarin. Det gjorde farven langt billigere og mere tilgængelig.

Jordfarver er naturlige pigmenter udvundet af jernholdig jord og ler, f.eks. okker og umbra. Pigmenterne blev fremstillet ved at grave materialet op, tørre og knuse det, og sigte det til fint pulver. Nogle pigmenter blev brændt for at ændre farven. Jordfarver findes stort set overalt og var derfor billige og let tilgængelige. De er også stabile og lysægte, og har derfor været blandt de mest udbredte pigmenter gennem tiden.

Karminrød (også kaldet cochenillerød) er et organisk rødt pigment udvundet af cochenillelusen der lever på kaktusplanter, blandt andet i Mexico. Lusene blev indsamlet, tørret og knust til pulver. Farvestoffet blev derefter udtrukket i vand og udskilt med alun eller andre salte for at danne pigmentet karmin, som kunne tørres og bruges i maling. Farven blev brugt i middelalderen og renæssancen. Den tidskrævende fremstillingsproces gjorde cochenillerød meget kostbart.